

NEMZETNEVELÉS

Márai-Zsilinszky. Néha nem árt szavakba kapaszkodni. A „nevelés” – Czuczor-Fogarasi (szerint) – az elébe tett szóra kétféle értelmet kaphat. Nemzet – pap – művész-nevelés nem azt jelenti, hogy a nemzetet, a felszentelt papokat, a kész művészeket kell nevelni, ami képtelenség, hanem olyanokat kell pappá, művésszé, nemzetté nevelni, akik még nem azok. Viszont gyermeknevelés, népnevelés, nőnevelés azt a ténykedést jelöli, mikor a gyermeket, népet, nőt nevelik, nem gyerekekké, néppé, nővé (ez képtelenség, hiszen már az!), hanem valamivel többé, mássá, mint ami. A gyermeket felnőtté, a népet polgárrá, a nőt anyai és emberi hivatására stb. Nemzedéknevelés, semmiképp nem pótolhatja a nemzeti (...)

A nemzetnevelés röviden abban áll, hogy a jelenben élő valamennyi tagját (a felnőttek sem maradhatnak ki) arra azt útra terelni, amely a nemzet múltban ösztönösen megjárta útjának egyenes, tudatos folytatása, s a jövőben kirajzolódó céljainak legbiztosabb megvalósítása. Alapja a hagyomány és történelem mozgató ereje, a nemzet boldogulása, amint az a múlt tanulsága, jelen erejével megvalósítható. (Márai definíciója?)

(Eltépett naptárlap hátán.)

Részlet Kodály Zoltán: Közélet, vallomások, zeneélet (Szépirodalmi Könyvkiadó 1989. 425 p.) című könyvéből, mely Kodály Zoltán hátrahagyott írásait, a magyar kultúra alapkérdéseit érintő feljegyzéseit tartalmazza (93. oldal).